

Franckesche Stiftungen zu Halle

Joachim Langens Verbesserte und Erleichterte Lateinische Grammatica

Lange, Joachim

Halle, 1767

VD18 13160842

Decuria Quinta De Rebus Sacris. Iacobus et Martinus.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-196019

X. De testimonio diligentiae.

A. Heri non accepi merendam. C. Quae erat causa? A. Negatum diligentiae testimonium. C. Cur illud tibi negauerat praeceptor? A. Quia in studiis haud fueram diligens. C. Defectus diligentiae iusta est causa merendae negandae. A. Id expertus sum damno meo. C. Sic quae nocent, docent: et qui nihil meretur, nullam accipit merendam.

DECURIA QUINTA DE REBUS SACRIS.

IACOBVS et MARTINVS.

I. De scriptura sacra.

I. Quis est nouus iste liber, in quo tam attente legis, Martine? M. Est scriptura sacra, siue sacer codex. I. Hunc librum nec noui, nec habeo. M. Cares sane egregio thesauro. I. Itane hic liber thesaurus est? M. Est certe, et quidem thesaurus quouis auro praestantior. I. Cur eum habes loco thesauri? M. Quia continet verbum ac voluntatem Dei de nostra salute, imprimis aeterna: vnde eam vocare soleo epistolam. I. Qualem? M. Misam ad humanum genus. I. Si tantum est huius pretium: rogabo patrem meum, vt mihi eundem donet.

II. De creatione.

I. Quid legis, Martine? M. Historiam creationis. I. Quis est creator? M. Deus omnipotens. I. Quid creauit? M. Mundum vniuersum. I. Quomodo? M. Ex nihilo, per infinitam suam potentiam. I. Quando? M. In principio

Cc 4

cipio omnis temporis creauit omnia, eaque sex dierum spatio digessit atque exornauit quam sapientissime. I. Quem in finem? M. Vt manifestaret suam potentiam, bonitatem ac sapientiam.

III. Aliud eiusdem argumenti.

I. Quanam est nobilissima rerum creatarum? M. Angelus ac homo. I. Quid est angelus? M. Spiritus. I. Quid est spiritus? M. Qui non habet corpus: ipsam vero angelorum naturam non intelligo. I. Quid ad nos angeli? M. Per multum sane. I. Quamobrem? M. Dati enim sunt nobis ut praesides, custodes ac comites. I. Vbi hæc audiisti? M. Audiui sæpe in templo, et legi in sacris litteris. Lege easdem, sic plura cognosces de angelis. I. Sequar consilium tuum.

IV. Aliud eiusdem argumenti.

I. De homine autem quid mihi narras, Martine? M. Narra tibi ipse, quia ipse homo es. I. Cur me vocas hominem? ego sum Iacobus aut, si manis, puer. M. Etiam pueri sunt homines. I. Cur? M. Quia constant e corpore et anima immortali, uti vides. I. Corpus video, animam non video.

V. Aliud eiusdem materiæ.

I. Monstra mihi animam tuam, Martine? M. Monstro te tibi ipsi. I. Me equidem video, immo tango: sed animam meam tangere non possum. M. Anima nostra est spiritus: ideoque nec videri, nec tangi potest. I. Fortasse eam plane non habemus. M. Habemus utique, eamque intra nos deprehendimus. I. Quomodo? M. Nonne nos mouet atque animat? nonne sola anima est: quæ in te cogitat, intelligit, iudicat, desiderat atque amat? I. Iam percipio in me vim animæ. M. Immo ne loqui quidem posses sine anima.

VI. De

VI. De morte.

M. Cur fles, Iacobe? **I.** Quia soror mea mortua est. **M.** Doleo, et tecum lugeo. Sed ubi nunc est? **I.** Mortua est, ut audiuiisti. **M.** Itane plane periit? **I.** Corpus quidem video, sed exsangue et vitæ expers. **M.** Nunc vides, quid corpus sit sine anima. **I.** Video: sed ubi anima sororis meæ sit, nescio. **M.** Fuitne soror pia? **I.** Fuit sane. **M.** Ergo eius anima est in cælo, in sede beatorum.

VII. De reditu in vitam.

I. Cras non potero venire in scholam. **M.** Quamobrem? **I.** Sepeliatur soror mea. **M.** Video te nunc hilarem: cur non amplius luges? **I.** Quia audiui, eam aliquando excitatum iri et redituram esse in vitam. **M.** Quando? **I.** Die huius mundi extremo. **M.** Interea tamen mortem meditabimur. **I.** Bene mones: nam etiam nos mortales sumus.

VIII. De extremo iudicio.

I. Cur ita contremiscis, Martine? **M.** Fulgurat, et mox tonabit. **I.** Meminerimus iudicii extremi: ubi Deus inter fulgura et horrenda tonitrua nos citabit ad tribunal suum. **M.** Quem in finem? **I.** Ut ipsi, tamquam supremo iudici, rationem reddamus vitæ nostræ. **M.** Simulabo, me fuisse pium. **I.** Pudeat te simulationis tuæ, impudens simulator! num putas, fieri posse, ut Deum fallas? **M.** Agnosco errorem meum: et, me errasse, fateor. **I.** Non solum errorem: sed etiam malitiam tuam agnosce, et exue.

IX. De vita ac morte æterna.

I. Eheu! migravit hinc Christophorus, amicus noster. **M.** Quorsum? **I.** Ad vitam æternam, depositis corporis exuviis. **M.** Quando? **I.** Hodie circa horam septimam matutinam. **M.** Heu! optimum Christophorum! **I.** Recte eum vocas optimum: nam Christum ferebat in animo, ut nomen eius